

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 12 липня 1984 року

№ 83 (3434).

Ціна 2 коп.

60 РОКІВ — З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

12 ЛИПНЯ 1924 РОКУ ПОЧАВ РОБОТУ VI З'ІЗД РКСМ, ЯКИЙ ПОСТАНОВИВ: «РОСІЙСКУ КОМУНІСТИЧНУ СПІЛКУ МОЛОДІ ПЕРЕІМЕНУВАТИ У РОСІЙСКУ ЛЕНІНСЬКУ КОМУНІСТИЧНУ СПІЛКУ МОЛОДІ».

Шістдесят років комсомол носить ім'я В. І. Леніна. Тоді, в далекому 1924 році, комсомольці першого покоління дали клятву навентися по Леніну жити, працювати і боротися, втілюючи в життя заповіді Ілліча. І своїй клятві вони залишилися вірними. Крізь вогонь громадянської і Великої Вітчизняної воєн, через тяжкі випробування на фронтах господарського і культурного будівництва комсомол проліс вірність заповідям Ілліча. Нині внуки і правнуки перших комсомольців достойно продовжують естафету старших поколінь. Ленінський комсомол — свідомий бойовий авангард радянської молоді, надійний резерв і активний помічник КПРС у комуністичному вихованні підростаючого покоління. Джерело його сили, монолітності і творчої активності, запорука всіх успіхів і перемог — у партійному керівництві.

Як бойову програму дій сприйняла радянська молодь прийняту напередодні 60-річчя присвоєння комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді». Цей партійний документ проникнутий глибокою вірою партії в комсомол, в готовність юнаків і дівчат вчитися комунізму, будувати комунізм, примножувати славі традиції радянського народу.

У повідомленнях, відгуках, які надходять на адресу редакції, читачі пишуть про те, що вони прагнуть новими трудовими успіхами відповісти на турботу партії про комсомол.

У ході ювілейної вахти, присвяченої 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна, комсомольські організації стали застрійниками багатьох славіх справ. КМК бригади електроварників механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», яку очолює Олексій Попов, нині працює в рахунок жовтня 1986 року. До ювілею комсомольсько-молодіжний колектив прохідників на чолі з В. А. Прокопенком із шахти «Світлопільська» виконав план семи місяців нинішнього року. Ударною роботою, новими досягненнями на трудових меридіанах одинадцятирічної зустрічати річницю присвоєння комсомолу імені Ілліча тисячі юнаків і дівчат області.

Для молодих виробничників області вже стало доброю традицією зараховувати в свої колективи комсомольців — героїв Великої Вітчизняної війни. А зароблені ними гроші, одержані за випуск надпланової продукції, надіслати до Фонду миру. Помисли молоді як і всіх радянських людей і людей доброї волі — зберегти мир на планеті.

Ударну вахту до свята комсомолу несли близько 1400 комсомольсько-молодіжних колективів. Зразки стахановської, комуністичної праці показують багато молодих трудівників. Важливо, щоб оцей трудовий запал, енергія не згасали і були спрямовані на успішне виконання завдань четвертого року і п'ятирічки в цілому.

Постанова ЦК КПРС сьогодні націлює комітети комсомолу на ще ефективнішу роботу по посиленню трудового, ідейно-політичного і морального виховання молодого покоління, виховання справжніх патріотів, свідомих борців за комуністичні ідеали.

Активна життєва позиція, висока політична свідомість властиві нині Всесоюзній Ленінській Комуністичній Спілці Молоді, яка гідно несе на своєму прапорі пеліке ім'я В. І. Леніна.

ПЕТРО СЕЛЕЦЬКИЙ

Кров і плоть од мого народу

— Вічна юності, звідки родом?
— З революції, брате, я.
Кров і плоть од мого народу,
І мені — комсомол ім'я.
— Вічна юності, понад світом
Ген багрянець чийх знамен?
Скільки в бронзі навів відлито
Комсомольських твоїх імен?
— Наче сонце, геройська слава
Осяває нові віки.
У моїх незборимих лавах
Вже сьогоднішні юнаки.
У моїх незборимих лавах
Вже герої нового дня
І герої найперших слава
Їхній славі —
Кроєна рідня!
Є мільйони імен у мене —
В них моя неспалена
Суть...
А найвище імення — ЛЕНІН!
ЛЕНІН — правда моя і суд!

Здобутки Наталії Рогожиної

3335 кілограмів молока при зобов'язанні 6000 наділа за шість місяців Наталія Рогожина із колгоспу «Мир». Не сиділа від неї групкомсорт комсомольсько-молодіжний колектив доярки МТФ Тетяна Ладанюк, яка за півроку одержала від кожної корови 2743 кілограми молока при річному зобов'язанні 4500. Нині щодоби молоді доярки надіють по тринадцять кілограмів від корови. Члени КМК зобов'язалися річний план виконати до Дня Конституції.

А. ОЛІЙНИК,
інструктор Гайворонського райкому ЛКСМУ.

Так працюють молоді

Вагомими трудовими здобутками зустрічає 60-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна КМК дільниці великих пресів цеху № 2 виробничого об'єднання «Дружмаш» (бригадир Володимир Лаврусенко, групкомсорт Ірина Мельник). План другого кварталу виконано на 119 процентів. Молоді робітники працюють під девізом «Якості продукції — комсомольську гарантію». З першого перед'явлення здають ви-

роби слюсар-інструментальний Володимир Манаренко, штампувальниця Валентина Деоран, наладчик Олександр Ткаченко. Бсього в бригаді тринадцять робітників, десять із них — ударники комуністичної праці.

К. ВОЙЧУК,
секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Дружмаш».

СЛОВО ВЕТЕРАНА

ПУТІВКА В ЖИТТЯ

Пам'ятає героїню Любові Орлової з фільму «Світлий шлях», яка з малограмотної дівчини стала відомою на всю країну ткалею, членом уряду? Дуже люблю цей фільм. І не тільки тому, що там грає наша талановита актриса, а ще й тому, що він нагадує деякі факти моєї біографії.

У 1929 році прийшла на завод «Червона зірка» 16-річним дівчям. Спочатку працювала пісочною робітницею. Виросла я в селі Підлісному Олександрівського району, освіти не мала, спеціальності — теж. Проте з перших днів зрозуміла, що моє місце саме на заводі. Пішла навчатися у вечірню школу. В комсомол мене прийняли на заводі у 1930 році Незабаром опанували спеціальність слюсаря потім — токаря. Стала працювати в комсомольській бригаді токарів. Ті роки згадую з особливим щемом — молоді були, гарячі! Посудіть самі: найстаршому і найдосвідченішому серед нас — Костантинів Кочетову було усього двадцять два, 19 років — Михайлові Сківському, решті — і того менше. Але працювали з вогнищем, комсомольським завзяттям.

У 1935 році, коли країну облетіла звістка про трудову перемогу Олексія Стаханова, я на своєму заводі виступила одним з ініціаторів стахановського руху. На той час уже була членом партії. Працювала техніком. А в 1938 році була обрана депутатом Верховної Ради УРСР.

Війна застала мене в Москві, де за направленням заводу навчалася у промисловій академії. Закінчити її не судилося. Хотілося бути у ці тяжкі часи зі своїми заводчанами. Та мені повідомили, що «Червону зірку» евакуювали до Куйбишева. Поїхала туди. Нашого заводу там не було. Але я залишилась працювати на іншому. В тілу кували перемогу над німецько-фашистськими загарами.

Сьогодні виховую внуків. Виступаю перед молоддю, займаюся громадською роботою. І горджуся тим, що путівку в життя мені дав рідний завод «Червона зірка», моя комсомольська молодіжна бригада.

В. КРАСОВСЬКА,
ветеран партії і комсомолу.

НИКОЛО Васильовичу, розкажіть, будь ласка, як комсомольці-хлібороби 80-х років несуть трудову естафету старших поколінь.

— Молодих хліборобів із 36 механізаторів тракторної бригади — переважна більшість. Тон у роботі задають вони. І досить успішно.

Взяти хоча б звернен.

МОЛОДИМ

на наших кукурудзоводів. Щоб зважитися на такий крок, треба випирити свої можливості. Це зробили молодий комуніст Микола Музафаров і комсомолец Сергій Лелека.

Вирощують кукурудзу за індустріальною технологією вони не перший рік. Ще з осені внесли під оранку на кожен гектар по тонні мінеральних добрив, а весною перед посівом — по 100 кілограмів зневодненого аміаку. Вчасно провели обробітки. Кукурудзяна плантація чиста, рослини дружно тягнуться до сонця. На урожай.

— А як ідуть справи на збиранні ранніх зернових культур?

— Жнива-84 наш молодіжний колектив зустрів,

як кажуть, у повній готовності. Дружний старт взяли всі шість комбайнів: три «Колоси» і три «Ниви». Вперше самостійно живують на СК-6 комсомолец Василь Холенко, але трудиться завзято і старанно.

Із зав'язанням працюють і ветерани праці, настав-

**Ювілейна
вахта
КОМСОМОЛУ**

це в республіканському соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад;

1982 рік — за успішне проведення комплексу сільськогосподарських робіт і високий урожай зернових колектив був занесений на районну Дошку пошани;

1983 рік — перше місце в області за якісний ремонт і постановку техніки на зберігання.

Цього року комсомольсько-молодіжна

Отже, сила та енергія молодих і майстерність та досвід старших механізаторів успішно поєднуються.

— Микола Васильовичу, що робить бригада по поповненню хліборобських лав випускниками вашої Косівської середньої школи?

тракторна бригада перейшла на бригадний підряд. А ланка по вирощуванню кукурудзи зобов'язалася зібрати

ПІДКОРЯТИ

на 160-гектарній площі по 55 центнерів зерна качанистої на круг, — одна з ініціаторів звернення до молодих хліборобів району і області: взяти шефство над вирощуванням кожного третього гектара цієї культури.

— Кожної весни учні 9 класу проходять на тракторній бригаді 24-денну практику. Цього року сумлінно працювало 7 дев'ятикласників. Під контролем наших механізаторів юнаки ви-

конували на тракторах майже всі польові роботи.

— Хто ж вони, можливі, майбутні хлібороби?

— Це — Олександр Лелека, Володимир Логвин, Сергій Таранець, Віктор Хомляк, Микола Парпур, Олександр Ганцев, Володимир Лапко.

— Володимир Лапко — ваш син?

— Так. А у Олександра Лелеки і батько, і брат — члени бригади. Справжній хліборобська династія.

Лелека і Логвин після практики залишилися

працювати в бригаді на весь період літніх канікул. Знання, які набув у школі Олександр під час вивчення сільськогосподарської техніки, відверто кажучи, ґрунтовніші, ніж у окремих досвідчених механізаторів. Олександр добився права достроково тримати екзамени на тракториста перед авторитетною кваліфікаційною комісією сільгоспуправління.

Як бачите, нинішні комсомольці сміливо йдуть дорогою старших, долають нові висоти.

**Бесіду зі
К. ПОВЕЛЬКО.**

Олександрійський район.

**СЕМЕСТР ТРЕТІЙ,
ТРУДОВИЙ**

Знайомтесь!

«Сучасник»

Про нього розповідає

нашим читачам коман-

дир цього СБЗ, делегат

Всесоюзного зльоту сту-

дентських загонів, сту-

дент Кіровоградського

інституту сільськогоспо-

дарського машинобуду-

вання Василь ШАВРАН-

СЬКИЙ.

Доводиться іноді чути: мовляв, будагони тепер не ті. Не той ентузіазм, натхнення, жагування побачити, що зроблено своїми руками. Ніколи не стану прихильником цих думок. І не тільки я, а й 20 моїх друзів, яких об'єднав СБЗ «Сучасник».

Коли ми уклали договір із колгоспом імені Щорса Долинського району, на нас дивилися не зовсім з довірою. Сюрдисти п'ять житлових будинків для колгоспників, починаючи з нульового циклу і закінчуючи ключем у вхідних дверях, добудувати птахферму... Це одне, а ще який же ми будагін без ділових і дружніх зв'язків із місцевою молоддю, без активного втручання в усі ті справи, котрими живе Марфівка!

Потім недовіра у керівництва господарства пропала, бо всі почали: ми — народ серйозний. Хай не подумайте в інших СБЗ, ніби я хвалюся. Просто слова «серйозні, роботящі» ми почули від колгоспників буквально через кілька днів по приїзду. Знаєте, як це додає сил і впевненості! Адже в багатьох випадках моральний стимул багатозначніший від матеріального, і все ж хоч я і не люблю міряти зроблене в кубометрах бетону, гектарах просапного, в карбованцях заробленого, від імені всього загону скажу: 120 тисяч карбованців освоїмо.

Зрозуміло, про нудьгу ні мови, ні думок у загоні нема. Дні розписані по хвилині у кожного бійця. Будова — наш головний об'єкт, але не єдиний. Мають уже марфівські школярі обладнаний майданчик для уроків з ПВП, наша агітбригада вже встигла завоювати симпатії у місцевих жителів.

Сьогоднішній день — день святування 60-річчя з часу присвоєння комсомолу імені Леніна по-своєму особливий. Він буде весь у труді, а почався урочистими комсомольськими заговорами зборами, де ми вирішили попрацювати особливо завзято.

Цими днями у Марфівці появилася ще один СБЗ. Прибули хлопці з Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарства. Вони трудитимуться на тракторах, комбайнах, іншій техніці. Отже, є з ким позмагатися і в роботі, і в спорті, і в піснях. Хто з нас переможе — покаже час.

«ПРИХОДЬТЕ ДО НАС НА ФЕРМУ»

Тим, що нині під час літніх канікул старшокласники працюють на молочнотоварних фермах нарівні з дорослими, уже нікого не здивує. Ще зі шкільних років хлопці і дівчата доводять батькам, що в силах виконувати нелегку сільську роботу. Бо звикають до неї змалечку. Настав час, коли донька сміливо сідає з дівчицею до Квітки чи Зірочки, і тоді очі мамині зоволуються слезою: он яка господиня виростає. Коли ж у маминому госпо-

му, коли члени учнівської виробничої бригади на цілий тиждень вирішили підмінити дванадцятьох дорослих з тим, щоб ті змогли побувати на радгоспній базі відпочинку в Очакові, дівчина прийшла на матеріальну групу. Їй, звичайно, до цієї роботи не звикати, а от деяким однокурсникам довелося нелегко, особливо хлопцям. Хоч і вивчали цілу зиму основи догляду за коровами та механізацію тваринницьких комплексів (при Луганській десятирічці пра-

чотири старшокласники поралися біля корів. У цей час Галина Дмитрівна Заєнко, Людмила Степанівна Титаренко та ще десять дорослих відпочивали. Тепер вони вже не сумнівалися, що їхні групи догляду і нагородили. А зразу була й недовіра, особливо до хлопців. Хіба вони зможуть поратися так, як самі господарі? Віктор Чумак, Олег Копань, Віктор Мельник, Василь Терняков, Віталій Кириченко та інші переконали, що можуть.

Доярки завжди раді своїм помічникам і тепер уже самі запрошують хлопців і дівчат: «Приходьте до нас». І чимало старшокласників приходять.

Коли закінчиться трудове літо і герої нашої публікації уже десятикласники придуть до рідної школи, їм буде що згадати. А ще через рік, одержавши атестати про середню освіту, мабуть, немало дівчат приїде на ферму. Як підрахували керівники радгоспу, за роки десятиріччя у господарстві залишилося 101 випускник, а за три роки нинішньої — 38. Із цього випуску підуть працювати у рідний радгосп Олександр Печений, Іван Куницький, Сергій Черней, Василь Михайлович та інші.

О. СКИРТАНЬ.

На знімку: у Валі ЕФІМОВОЇ гарний настрій: середньодобовий надій у групі, яку вона доглядає, не зникає.

Фото С. АНДРУСЕНКА.

с. Луганка, Петрівський район.

ВАХТУ НЕСУТЬ ОНУКИ

— Он там, за виярком, їх і розстріляли, — каже Василь у бік села. — Зовсім молодими були. Може, й вони холились на цьому полі пшеницю носили...

Ми стоїмо з секретарем комсомольської організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня В. Абрамцем край хлібного лану. Хлопець розповідає, що в цюгорічній жнивах беруть участь п'ять комсомольсько-молодіжних екіпажів. Молоді жниварі вирішили своєю ударною працею вшанувати пам'ять страчених фашистами комсомольців-підпільників, полеглих у роки Великої Вітчизняної війни односельчан.

Не обійшов біль втрати родини молодих комбайнерів. У братів Дудиченків поліг на фронті дід. Загинув в одеських натаємках і дід комсомольця Григорія Косенка. З розповіді батька знає про діда і Олег Гарячий, десятикласник, який працює помічником комбайнера у Григорія Косенка. І по закінченні школи збирається поповнити ціо дружину механізаторську сім'ю.

Батьки передали своїм дітям любов до землі, до хліборобської праці. І ось уже сини ведуть комбайни у битву за хліб 84-го року.

Молоді жниварі колгоспу заступили на трудову вахту, присвячену пам'яті батьків і діда, героїв-земляків, що загинули у роки Великої Вітчизняної війни. На нинішніх жнивах вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання. По п'ять з половиною — шість тисяч центнерів зерна дали слово молодіжні екіпажі. Завдання не з легких. Але хлопці одначеного не відступляться. Як не відступали у боротьбі з фашизмом їхні діди, батьки, односельці. Всі, хто відстояв життя на землі.

О. ГАВРИЛЕНКО.
Бобринецький район.

дарстві не одна корова, а, наприклад, двадцять сім, як це у Антоніні Данилівні Ефімові (вона оператор машинного доїння радгоспу «Маріампільський» Петрівського району), тоді допомога дітей дуже відчутна.

Найстарша в сім'ї Ефімових — Валя цього року закінчила дев'ятий клас. На ній — і турботи про молодших братиків та сестричок, і обов'язок вести домашнє господарство. Валя частенько забігала до мамі в корівник, допомагала поратися. Після шостого класу, згадує, вперше сама видоїла майже всю групу. Звідтоді ці корівки стали для неї своїми. То-

чуже філіал Петрівського міжшкільного навчально-виробничого комбінату, тут готують операторів машинного доїння, але теорія є теорією, а практика практикою. Правда, теорію хлопці й дівчата теж засвоїли непогано, і велика заслуга у цьому головного зоотехніка радгоспу Івана Гавриловича Міщенка. Саме він був одним з ініціаторів створення у Луганській СШ філіалу МНВК. Навіщо їздити щотижня до Петрового, коли на місці все вирішується набагато простіше. Теоретичні заняття проходять на фермах, де працюють батьки багатьох учнів.

Цілий тиждень двадцять

ІНШІ ЧАСИ — І ТЕ САМЕ ГОРІННЯ

Навіть якщо пунктирно пробігти зміст книги «Твої Союз», де зафіксовані ключові моменти біографії ВЛКСМ, і то перехоплює подих від гордості за прищепленість молодих до епохальних історичних звершень: створення першої в світі соціалістичної держави, грандіозних досягнень п'ятирічок, розгрому фашизму. І гордість ця потроюється, коли подорожувати сторінкам видання мсиш кваліфікованим, люди наче бачачи її героїв поруч себе. Саме таку можливість мали курсанти цього льотного училища цивільної авіації на приуроченій 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна читачській конференції по зазначеній книзі.

...Країна Рад заліковувала рани громадянської, закладала основи нового ладу. Цементувався він і руками молодих на Туркменії і Магніті, ГАЗі й у Комсомольську-на-Амурі. Серед засновників цього міста була людина, чье ім'я вже кілька десятиліть юні вимовляють

із захватом і бажанням бути схожими на неї — Олексій Маресьєв. Тут він відвідував аероклуб, тут у день 5-річчя Комсомольська здійснив над ним «парадний» політ, порушивши віковічну летаргію амурської тайги...

Розповіддю про легендарного льотчика закінчив одну главу книги випускник А. Горяшко, і мужності авіаторів-комсомольців у роки Великої Вітчизняної присвятив наступну третьокурсник Г. Градусов. На 25-й хвилині війни таранив фашистський літак Іван Іванов, згодом здійснив перший нічний таран Віктор Талаліхін; Микола Гастелло кинув свій палаючий літак на колону ворожої техніки, і ще 74 пілоти повторили цей подвиг... В свої юні літа захищали небо Вітчизни й нинішні працівники училища Л. Я. Осотів, В. К. Небеский, Б. І. Кірюшин, Р. В. Железняк, П. О. Банников.

А нинішні ветерани ВЛКСМ кавалер багатьох урядових нагород голова міської ради ветеранів ком-

сомолу П. В. Сидяк і завідувач кафедри марксизму-ленізму КВЛУ, кандидат економічних наук доцент Б. Д. Пташко «дописали» книгу на місцевому мате-

ріалі. І хай справи комсомолі області не занесені в підручники історії, це ніяк не применшує ролі наших земляків у самій історії. Бо вони залишили в ній добрий

слід. Загинули, але залишили після себе вільний від бандитів і денкінців Кіровоград партізан Андрій Стратієнко з товаришами. Залишили підняти з їхньої допомогою з руїн «Червону зірку» комсомольці 40-х — вони вручили проклади до підприємства водопровід. Залишилися монолітні стінні гіганти індустрії на Донбасі

й Запоріжжя, на післявоєнну відбудову яких молоді кировоградці вдалися в 2 вагонні інструменти. Комсомольці бу-л живуть в інші часи, і турботи в них інші. Але та сама відданість справі Леніна, її самі горіння, ентузіазм і енергія. І пам'ять про минуле — на конференції курсанти П. Болба, С. Закржевський, І. Богданович, С. Могилей та інші представили реферати про знаменні віхи в біографії комсомолу. І прагнення творити майбутнє — молоді авіатори постійно допомагають сільським трудівникам, реконструюють стадіон біля училища, перераховують значні суми у Фонд миру...

Після конференції заворг міському ЛКСМУ М. Махнін вручив комсомольським активістам училища Почесні грамоти.

Н. ДАНИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

Різниця у віці не заважає членам ВЛКСМ різних поколінь знаходити спільну мову: курсантам С. Бєлуш, І. Загородникову, С. Закржевському стануть у пригоді мудрість і досвід комсомольців 20-х П. В. Сидяка, а ветеран радів за молоду зміну, яка достойно продовжує справу старших.

Фото Г. КУЛІКОВА.

СПОСІБ ЖИТТЯ — РАДЯНСЬКИЙ

УМЛЯТЬ хліба, хвилюються—так, як у пісні про це співається. Дивиться на ті неозорі лани хліборобів, і теж хвилюється — так, як і дід його, і прадід хвилювалися. За долю хліба переживає він. Того хліба, який для всіх, для цілої країни. За кожну зернину болить і радіє його душа. За хліб, який треба вчасно зібрати.

Для того й виїхали в поле досвідчені комбайнери М. Г. Калін (крайній зліва) та А. О. Гамаруєв, яких ви бачите на фото. Довірена їм техніка була вже повністю готовою до роботи. Доклали до того рук і сини хліборобів Володя Калін та Сашко Гамаруєв, які цього літа працюватимуть помічниками комбайнерів. Та, певно, не одна лише справна техніка вирішує успіх збиральної кампанії. І неспроста батьки, йдучи на лан, взяли з собою своїх синів.

У колгоспі імені Ватутіна Кіровоградського району працює п'ять сімейних екіпажів. Ось і Юрко Чорнобривець, якого ви бачите на

другому знімку, помічником у свого батька Андрія Терентійовича. Хлопець шойно закінчив дев'ять класів. Та ще до кінця занять він був частим гостем на тракторному стані. Хоча ні, не гостем, бо приходив не на екскурсію, а допомагати батькові готувати техніку до жнив. Своїми руками перебрав Юрко не один складний комбайновий вузол.

Робота в колективі... Як добре, коли в цей момент біля молодої людини є старший товариш, людина, яка вже пройшла школу колективної праці. Ось вона, найкраща профорієнтація! В Аджамці те добре розуміють і педагогічний колектив та комсомольські активісти місцевої школи, і адміністрація та члени комітету комсомолу колгоспу. З їхніх турбот і складається отой ґрунт, на якому народжуються і розквітають славі хліборобські традиції трудівників цього гарного степового села — одного з багатьох, які є у нашому радянському краї.

П. ГРОМОВИЙ.

Фото В. ГРИБА.

(Продовження.
Поч. у №№ 80 і 82
за 5 і 10 липня ц. р.).

...Ця маячня ідея воскресла у вигляді модної і цілком респектабельної в США гри, що лоскоче нерви, яка, за свідченням кореспондентів паризької газети «Монд» Бернара Спіца і Софі Куаньяр, «буквально захоплює університетські містечка»; «Досить пересувати фігури на шаховій дошці і стукати кісточками доміно, — саркастично пишуть вони. — Тепер кожен гравець повинен грати власну роль. Мета гри формулюється з рідкісною відвертістю: щоб вижити, треба фізично усунути всіх інших учасників гри».

грюх різних людей стала книга Алена Моро «Як вчинити самогубство».

Поруч з трупами трьох молодих самовбивць, які

них засобів і в якому місці найзручніше накласти на себе руки.

Розповсюджене великим тиражем підбурювання до

НА ІДЕОЛОГІЧНИХ РУБЕЖАХ

СМЕРТЬ МАСОВИМ ТИРАЖЕМ

Як завжди буває в таких випадках, у США успіх нової гри привернув до себе увагу бізнесу, який відчув, що на ньому можна заробити. Французька газета «Фігаро» повідомила, що в США готується новий варіант фільму «Десята жертва», в якому американський кінорежисер Стен Драготі має намір показати «цю модну сьогодні за Атлантикою світську гру, яка часто закінчується кровопролиттям. Заради того, щоб зграти час, убивають один одного».

Чи тільки зграти час? Аж ніяк. Як то кажуть, попит (в даному випадку — попит на підручники і самовчителі з організації вбивств) породжує пропозицію. А що в цьому випадку породжує сам попит? Буржуазна пропаганда ухилиється від відповіді на це запитання. А саме в цьому вся суть проблеми.

II. НАВЧИТЬСЯ ПОМЕРТИ

Патрік Бонді, 27-річний французький безробітний з міста Тур, покінчив самогубством. Він помер, прийнявши смертельну дозу сногворного. Таким же чином загинули 24-річний Мішель Фазіо та інші молоді французи.

Всі ці самогубства сталися в різних районах Франції цього літа. Але співчасним трагічної загибелі цих

юніків з собою незалежно один від одного, були знайдені примірники цієї інструкції. З'ясувалося також, що ці молоді люди були безробітними і, зневірившись у пошуках робочого місця, не знайшли іншого виходу зі становища.

Хто ж міг стати автором цього кровожерного посібника? Сучасний вовулака в людській особі? Зовсім ні. Це паризький журналіст, який вирішив зробити бізнес. Заробити якомога більше на чужій смерті.

Чим більше самогубств, тим краще, тим гучніша реклама, тим більші її прибутки. Гроші, як відомо, не пахнуть...

Факт виходу в світ такого «посібника» міг би видаватися злим першоквітневим жартом, якби він не був жорстокою реальністю світу, в якому гроші ціняться незрівнянно дорожче за людське життя.

З моменту видання «посібника» продано вже 50 000 (!) примірників. Книга встигла стати бестселером, принісши авторам і видавцям величезний куш. Наявні й результати: як твердить видавець книги Ален Моро, за цей час прийняли десятки «вадало» скористалися порадами авторів, відправивши себе на той світ.

Вдало. Ще б пак, адже в інструкції по здійсненню детально описується «техніка» самознищення, даються ґрунтовні рекомендації, як, з допомогою яких підруч-

самогубства викликало широкі протести розсудливих людей Франції. Медичні і фармацевтичні асоціації країни зажадали заборони розповсюдження нелюдського видання. За заборону висловилися також Національна федерація споживачів, організації католицької церкви. Лікарі-психіатри, політики, громадські, релігійні діячі Франції наполягають на тому, щоб «посібнику» був закритий доступ на прилавки книжкових магазинів.

«Ця книга несе в собі загрозу для людей, які страждають різними формами депресій», — попереджує відомий французький психіатр Жан-П'єр Субріс. Вона підштовхує до прірви людей, які більше за інших потребують саме допомоги, говорять інші лікарі. Особливу небезпеку, за їхніми словами, книга являє для легковерливих, несталої психіки підлітків, відверто провокуючи їх на самогубство.

Зневірені юнаки і дівчата, які стикаються в капіталістичному світі з несправедливістю і насильством, намагаються з допомогою наркотиків втекти від жорстокої дійсності.

І книга-вбивця підштовхує цих людей до останнього трагічного кроку, допомагає померти, вчасно підказавши, як це зробити.

С. КИЧИГІН,
журналіст-міжтапопник.
(Закінчення буде).

ТО Ж КРОКУЙ З НАМИ ПОРУЧ, ПІСНЕ!

МОЛОДОСТЬ ПЕСНЕЙ СТАНЕТ

Музика Н. БОГОСЛОВСКОГО. Стихи М. ПЛЯЦКОВСКОГО.

Город, что начат с колышка,
В речке — осколок солнышка,
Снег, от луны голубой,
Мы не забудем с тобой.

Припев:

Пламя костров таежных,
Шорох ночей тревожных
С первой любовью в сердцах
сохраним.

Время свой след оставит:
Молодость песней станет —
И от нас уйдет к другим.
Сопки в рассветной просини,
Рельсов лучи сквозь просеки,
Сосны, летящие вверх —
Все мы запоем навек.

Припев.

То, что обычным кажется,
Главным потом окажется.
Если б сначала начать,
Так бы и жили опять!

Припев.

Коли доля всміхалась квітам.

Фото В. ГРИБА.

Гайворонські новосілля

У червні в Гайвороні було одразу два новосілля. По-перше, введено в дію збудований за індивідуальним проектом чудовий Палац культури на 700 місць, у якому є також танцювальний та лекційний зали. У цьому ж приміщенні розмістилася бібліотека та бюро по туризму і екскурсіях. По-друге, справили новосілля наймолодші жителі міста — до їхніх послуг новий благоустроєний дитсадок «Сонечко» на 280 місць.

Першими у своєму новому Палаці гайворонці приймали заслужений народний самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань».

Л. ПАНЧЕНКО.

ПРОТЯГОМ усієї дії над сценою домінують два велетенські вінки — ружовий і терновий. Перший — як символ нев'яучої краси Білорусії, душевного багатства її доброї і мужнього народу, другий, сплетений із колючого дроту, — як символ його страждань і непоправних втрат. Символи ці не статичні; вони — теж учасники дійства, його своєрідні аталізатори. Ось фашисти піймали партизанську зв'язку Василюнку (арт. Г. Агейкіна). Вороги дору-

ПРОЙШЛИ КРІЗЬ РОКИ

чають допитати її Дітріхові Шварцману. Найжахливіше те, що насправді він Дмитро Чернявський, рідний брат Василюнки, який служив ворогові (генерал Вальтер фон Крюгер навісміс доручає цю справу Шварцману, аби обіграти останню нитку, що зв'язує цього запродавця з рідною землею). Василюнка ще не відає про долю, яка на неї чекає. Вона надіється на брата. Та Дмитро похололо від самотності від сестри. Велетенський терновий вінок, опускаючись, розділяє їх. Всередині нього борсається в розпачі Василюнка, її брат позбувся цієї миті останніх людських рис. Мине небагато часу, і вже він сам буде метатися у тому пекельному колі під гавкіт німецьких вівчарок, розтоптаний тими, кому служив... Але не жалість викликає, а огиду. Артист Е. Грахов, який грає Дмитра, зумів створити образ, який вкарбовується в пам'ять.

У міру того, як Дмитро все більше опускається, контрастніше проступають у виставі велика людська гідність, мужність і невідомий патріотизм його односельців — батька Максима (арт. Б. Баєв), матері Поліни (засл. арт. БРСР Л. Федченко), брата Михася (арт. А. Маркєвич), Кузьми (арт. Ю. Кравченко) та інших. У сценах, сповнених великого тра-

Початок гастролей Могильовського обласного театру драми і комедії імені В. І. Дуніна-Марцинкевича у нашому місті співпав із сорокаріччям визволення Білорусії від німецько-фашистських загарбників. І за-

кономічним видається той факт, що того дня гості показали кіровоградцям виставу «Зовісне відлуння» за п'єсою лауреата Державної премії БРСР А. Петрашкевича, у якій йдеться про героїчну боротьбу білоруського народу з фашизмом. Високий емоційний потенціал драматургії, відповідна йому гра акторів сприяли стверженню у залі атмосфери глибокого співпереживання героям — людям гордим і волелюбним, справжнім патріотам. Ще один штрих: перед початком вистави головний режисер театру і постановник спектаклю М. Ковальчик, виступаючи перед кіровоградцями, навісміс статистику: кожен четвертий білорус загинув у боротьбі з фашизмом; на Могильовщині загинув кожен третій. Донині за кількістю населення ця область не досягла довоєнного рівня. У цьому — теж зловісне відлуння минулої війни...

гізму і вирішених режисером на високому емоційному й динамічному реєстрі, ці прості люди справді прекрасні.

СПЕКТАКЛЬ розгортається у двох часових вимірах — у роки війни і в сьогоденні. Власне, і починається він із дня німешнього. Колишній генерал Вальтер фон Крюгер, який змінив ім'я, але не змінив

свого вовчого сства, привозить синів беззавгодно загиблих Клауса та Ганса до Білорусії, аби ті на могилах своїх батьків покланіся бути вірними фашистським фетишам. Все пройшло б так, як він і задумав, аби не Кузьма... Знову, як і в далекі воєнні роки, цей чоловік стає обвинувачем.

І ось оживають ті страшні дні, коли була закатована Василюнка, коли фашистські недобитки готували смерть усьому її народові, коли радянські люди

піднялися на боротьбу проти коричневої чуми... Потворне обличчя фашизму вимальовується перед глядачем. Патологічна жадібність, егоїзм, нелюдська жорстокість усе різкіше проступають у його рисах. І свідками цього стають ті двоє молодих німців, які не знали війни і яких привчили дивитися на неї через викривлені окуляри. Їх, кого нині готують до реваншу. Недарма Вальтер фон Крюгер у заключній сцені цинічно заявляє, погрожуючи: «Сьогодні снігизм, расизм і фашизм в одному ряду!».

«Нічого не навчилися!» — кидає із гіркотою Кузьма на ті слова екс-генерала. Таки справді нічого не навчилися Вальтер фон Крюгер і йому подібні. Але закінчується спектакль глибоко символічною сценою: викритий Вальтер просить води. Та коли слухняний Фріц підносить йому кувалду, внук Вальтера гнівно вибиває його з рук. Хайнц (арт. А. Дворянников) зрозумів, що то було таке — минала війна. І засудив її.

Цей спектакль весь спрямований у день сьогоденніший. Він звинувачує тих, хто й нині марить «бліцкригом». Радянські люди — ті, що пройшли крізь вогонь, перемогли фашизм, не можуть допустити його відродження. І спектакль, про який мова — теж один із проявів цієї волі.

С. ПЕТРЕНКО.

МОЗАІКА

Зубні коронки з кераміки

Фірма «Джонсон енд Джонсон» лентам продає випускає керамічні коронки, розроблені доктором Ральфом Созіо із Гарвардської стоматологічної школи (США).

Виготовляються ці коронки із застосуванням в електронній промисловості кераміки з високим вмістом окису алюмінію. Така кераміка співпадає по кольору з зубною емаллю, міцна, не проводить тепло і прозора для рентгенівських променів.

(Більше зарубіжної науково-технічної інформації ТАРС).

Дар великого

митця

Недавно в залах Академії мистецтв СРСР відкрилася велика виставка чудового датського художника-карикатуриста Херлуфа Бідструпа, лауреата міжнародної Ленінської премії за зміцнення миру між народами. Експонується понад 800 робіт — шаржі, карикатури, акварелі, а також величезні гобелени, виткані дочкою художника Лейною за малюнками батька. Майже всі роботи з виставки автор подарував Радянському Союзу.

Циркачі

із джунглів

Столиця Бірми Рангун — місто з трьома мільйонами жителів, але вони мають досить скупи вибір місць, де можна провести вихідний. Тут нема ні театру, ні цирку, місцеві і зарубіжні артисти виступають теж нечасто. Тому рангунці найчастіше відпочивають у зоопарку, де під акомпанемент оркестру складні циркові номери виконують... слони.

Хоч ви і не курите,

але тютюновий дим для вас, можливо, шкідливіший, ніж для тих, хто палить. Підстави для такого висновку дають експерименти дослідників із Віденського університету. Після того, як див'ять чоловік, які не курять, пробули 15 хвилин у кімнаті, де «хоч сокиру вишай», у них різко зросло небезпека виникнення тромбів у крові.

(За матеріалами преси).

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

На знімку: табір туристів-водників сиктивенського клубу «Рифей» на березі річки Лем'ю.

Фото С. ГУБСЬКОГО. Фотохроніка ТАРС.

Впевнена гра «Радиста»

Останній поєдинок першого кола чемпіонату республіки з футболу серед інтелігенції фізкультури кіровоградський «Радист», який виступає у четвертій зоні, провів у себе вдома. Він на стадіоні «Піонер» приймав «Блюмінг» із Краматорська, що на Донецщині. Обидва клуби у своєму активі мали по дев'ять очок із чотирнадцяти можливих.

«Радист» почав матч штурмом позицій гостей. Небезпечні моменти біля воріт «Блюмінга» виникали один за одним, але невпевненість кіровоградців при завершенні атак і самовіддана гра захисників ліній краматорців не дозволили в перші сорок п'ять хвилин вразити ворота гостей.

Після відпочинку становище на майданчику майже не змінилося. Знову в атаці «Радист». Йде сорок дев'ять хвилин. Гості у штрафному майданчику порушують правила. Арбітр, який до речі, впевнено провів цей принциповий матч, показує на одинадцять-

тистрову позначку. Олександр Алексєєв чітко реалізує пенальті. Окрилений успіхом, кіровоградці продовжують атакувати. Одну із комбінацій прищипили ударом завершує Анатолій Камінський.

Після другого пропущеного м'яча краматорці всією командою пішли в наступ. І на шістдесят п'ятій хвилині не без помилки наших захисників їм вдалося забити м'яч у ворота Олександра Іонова.

За шість хвилин до закінчення цього захоплюючого й цікавого матчу Камінський стає крапкою — 3:1.

Отже, «Радист», маючи у своєму активі одинадцять очок, на проміжному фініші став лідером зони.

Сьогодні стартусе друге коло. «Радист» у себе вдома зустріне з донецьким «Шахтарем».

В. ШАБАЛІН.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 04184.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,6 друк. арк.

Індент 61103.

Зам. № 371, Тираж 50 000.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.